

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η κλήση του ανθρώπου σε αλλαγή και μετάνοια μέσα από τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος το απόγευμα της Κυριακής 8 Μαρτίου 2026 χοροστάτησε στην ακολουθία του Γ΄ Κατανυκτικού Εσπερινού στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας.

Στη συνέχεια, πραγματοποίησε το εσπερινό του κήρυγμα, με θέμα: «Διδαχή στην προς Ρωμαίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου».

Στο θείο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε ερμηνευτικά αποσπάσματα από την προς Ρωμαίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου, συνεχίζοντας τη θεολογική διδασκαλία του. Στην αρχή αναφέρθηκε στη μνήμη των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, οι οποίοι μαρτύρησαν στη λίμνη της Σεβαστείας για την πίστη τους στον Ιησού Χριστό, επισημαίνοντας ότι η αγάπη τους προς τον Χριστό τους οδήγησε να υπομείνουν το μαρτύριο μέσα στα παγωμένα νερά.

Στη συνέχεια ανέλυσε τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου από το ένατο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους Επιστολής, όπου ο Απόστολος εκφράζει τη βαθιά λύπη του για την απιστία μέρους του ισραηλιτικού λαού, ο οποίος, ενώ έλαβε τόσες ευεργεσίες από τον Θεό, απομακρύνθηκε από τη σωτηρία που έφερε ο Μεσσίας. Τόνισε ότι ο αληθινός λαός του Θεού δεν προσδιορίζεται απλώς από τη σαρκική καταγωγή, αλλά από την πίστη και την αποδοχή της θείας επαγγελίας, όπως φανερώνεται μέσα από τα παραδείγματα του Ισαάκ και του Ιακώβ.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στο μυστήριο της θείας οικονομίας και στην ελευθερία του Θεού να εκλέγει και να καλεί τους ανθρώπους σύμφωνα με τη σοφία και την πρόγνωσή Του. Εξήγησε ότι το έλεος του Θεού δεν εξαρτάται μόνο από την ανθρώπινη προσπάθεια, αλλά από τη χάρη του Θεού που ελεεί και σώζει, χωρίς όμως να καταργείται το αυτεξούσιο του ανθρώπου.

Ερμηνεύοντας ακόμη λόγους της Αγίας Γραφής και ιδιαίτερα τον ψαλμικό λόγο «αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις», υπογράμμισε ὅτι ὁ Θεὸς παραμένει ἀμετάβλητος καὶ αἰώνιος, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νὰ ἀλλάξει. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτή, ὅπως τόνισε, εἶναι ἡ μετάνοια, δηλαδή ἡ μεταστροφή του νοῦ καὶ τῆς καρδιάς πρὸς τὸν Θεό. Σημείωσε ὅτι ὁ ἄνθρωπος συχνὰ φοβάται τὴν ἀλλαγὴ, μήπως χάσει ὅσα ἔχει, ἐνῶ ἡ ἀληθινὴ ἀλλαγὴ στηρίζεται στὴν ἐλπίδα ποὺ γεννᾷ ἡ σχέση με τὸν Χριστό.

Για νὰ καταδείξει τὴ δύναμη τῆς μετανοίας, ἀναφέρθηκε στὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως Εἰζεκία, ὁ ὁποῖος, ὅταν ταπεινώθηκε καὶ μετανόησε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλαβε τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ παράταση τῆς ζωῆς του. Με τὸν τρόπο αὐτὸν ἀνέδειξε ὅτι ἡ μετάνοια ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ἀκόμη ὅτι σκοπὸς τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι ἡ σωτηρία αὐτὴ προσφέρεται σὲ ὅλους ὅσοι πιστεύουν καὶ μετανοοῦν, χωρὶς νὰ περιορίζεται σὲ κάποιον λαὸ ἢ κοινωνικὴ ομάδα. Ὁ Χριστός, τόνισε, εἶναι ὁ «λίθος τῆς γωνίας» τῆς Ἐκκλησίας, στὸν ὁποῖο ἄλλοι σκοντάφτουν λόγω τῆς ἀπιστίας, ἐνῶ ὅσοι πιστεύουν σὲ Αὐτόν

δεν θα καταισχυνθούν.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, αναφέρθηκε στην παρουσία των Αγίων μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, τονίζοντας ότι η αγιότητα αποτελεί δώρο του Θεού προς όσους την επιζητούν και αγωνίζονται για αυτήν. Ιδιαίτερα μνημόνευσε την ευλογία της παρουσίας της αποτμήτου δεξιάς χειρός του Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού, η οποία αυτές τις ημέρες βρίσκεται προς προσκύνηση, υπογραμμίζοντας ότι οι Άγιοι με τη ζωή και το παράδειγμά τους επιβεβαιώνουν τη μαρτυρία της πίστεως και καλούν όλους τους πιστούς να τους μιμηθούν στον δρόμο της αγιότητας και της σωτηρίας.

Κλείνοντας, ευχήθηκε σε όλους καλή δύναμη στον πνευματικό αγώνα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

